

Aranağme

İlk ba-har-ol-mayın-ca bürün-me a-

-la gö-nül ta-li yar ol-mayın-ca sev-me-si be-

-la gö-nül ta-li yar ol-mayın-ca

Sev-me-si be-lâ gö-nül

E-zel den kem-se şan-sım ka-der kis-met

u-tan-sın Ney-le-sin-de i-nan-sın böy-le-si fa-

-la gö-nül ney-le-sin-de in-an-sın böy-le-si fa-

-la gö-nül Bu bağ-da ha-

-zan bit-mez gül-âc me-z bül-bül öl-mez Bahar il-li-

-fat et-mez ku-ru-muş da-la gö-nül ba-har il-li-

-fat et-mez ku-ru-muş da-la gö-nül.

İstanbul, 1952

İlk bahar olmayınca
Bürünme ala gönlü
Tâli yâr olmayınca
Sevmesi belâ gönlü

Ezelden Kem'se şansım
Kader kısmet utansın
Neylesteinde inansın
Böylesi fala gönlü,

Bu bağda hazan bitmez
Gül açmaz bülbul ölmez
Bahar ilifâf etmez.
Kurumuş dala gönlü.